

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010383
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1413010383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.decembra 2013 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný L. R. N. P. D. G. H. Ň. G.: nar. XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom U., Po-
Q. Č.. XX,t.č.vo výkone
trestu v inej trestnej veci

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna D. R., nar.XX.XX.XXXX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 15 P 40/2011, zo dňa 6.júna 2012, vykonateľný dňa 16.júla 2012, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna D. sumou 150,-- Euro mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Bratislava, ulica F. J. Č.. XX/A, si túto svoju povinnosť neplnil od 1.januára 2012 do 29.októbra 2012, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody - vyživovaciu povinnosť na syna Daniela oznámil, je zaradený do práčce a sú mu vykonávané zrážky na výživné, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh vo výške 1 500,-- Euro, pričom v tomto období vykonával len brigádnickú nevidovanú prácu, na úrade práce nebol evidovaný a dávky v hmotnej núdzi nepoberal.

T e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky a 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e
- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5 T/31/2013, zo dňa 20. mája 2013, právoplatný dňa 14. novembra 2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného, výsluchom svedkyne H. J., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný dňa 18.novembra 2013 (doručené súdu dňa 20.novembra 2013)- č. I. 140 žiadal písomne, aby sa hlavné pojednávanie vykonávalo v jeho neprítomnosti za prítomnosti ním zvoleného obhajcu.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť

preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skráteného vyšetrowania, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za prítomnosti zvoleného obhajcu zo strany obžalovaného - zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 10.decembra 2013 - č. I. 206-219.

Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 29.júla 2013 vypovedal, že od mesiaca január 2012 nezaplatil výživné k rukám matky. Vo výkone trestu odňatia slobody je od 29.októbra 2012. Pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody oznámil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému synovi D. R.. Požiadal o zaradenie do práce a o vykonávanie zrážok zo mzdy na výživného pre maloletého syna D., ale i pre ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré okrem maloletého D. má. V období, za ktoré bol trestne stíhaný pracoval len brigádnickou formou - jeho príjem bol okolo 400,-- Euro podľa jeho vyjadrenia. Žil v spoločnej domácnosti s družkou H. O. s ktorou má maloletého syna L.. Pokiaľ išlo o syna D. s týmto sa pravidelne stretával, dával mu darčeky ku sviatkom, písali si cez internet. Synovi podľa jeho vyjadrenia vybavil prestup na osemročné gymnázium. Dĺžné výživné mal záujem uhradiť - preto žiadal i vo výkone trestu vykonávanie zrážok v ústave na výkon trestu.

Svedkyňa H. J. počas celého dokazovania vypovedala, že obžalovaný neprispieva na výživné ich spoločného syna D. R. a to od mesiaca január 2012 do mesiaca október 2012 vrátane - odkedy je vo výkone trestu odňatia slobody. So synom obžalovaný udržiaval kontakt, osobne sa i stretávali.

Vyjadřila sa tiež i k nákladom na domácnosť, stravu, bývanie, výdavkom na ošatenie pre syna ako i ku svojim príjmom. Od mesiaca máj 2013 poberá náhradné výživné - ktoré jej bolo spätne vyplatené od 1.decembra 2012 v sume 106,23 Euro mesačne. Zo strany obžalovaného neplnenie vyživovacej povinnosti nezanechalo na synovi Danielovi žiadne trvalo nepriaznivé následky i napriek tomu, že bez platieb pravidelného výživného zo strany obžalovaného sa im žije ťažko. Sociálne dávky a ani príspevky nepoberala. Je zamestnaná v spoločnosti AHOLD, a.s., Retail Slovakia - od roku 2012 a jej mesačný čistý príjem je okolo 500,- 530,- Euro podľa odpracovaných hodín. Priemerné mesačné výdavky na syna a na domácnosť (elektrika, nájomné, cestovné, električka pre syna, obedy syna, poplatok za lekárske ošetrovanie u čelustného ortopéda,

výdavky na ošetrovanie pri chorobe, životná poisťka pre syna, mesačné sporenie, káblová televízia a internet - ktorý využíva syn na svoje štúdium, poplatok za rozhlas a televíziu, mobilný telefón syna, mesačné cestové výdavky svedkyne ako i jej obedy) - okolo 350,- Euro mesačne. V predmetnej čiastke nezahrnula dennú stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, školské potreby, poplatky v škole. Mala preto za to, že "žije z výplaty do výplaty" a za doplatok výživného za rok 2011, ktorý obdržala od obžalovaného naposledy kúpila synovi notebook, ktorý využíva pri svojom štúdiu.

Z rodného listu bolo preukázané, že maloletý D. R. sa narodil dňa XX.XX.XXXX. Otcom maloletého je obžalovaný a matkou svedkyňa.

Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 15 P/40/2011-33, zo dňa 6.júna 2012 mal súd preukázané, že počnúc od 1.novembra 2011 bola obžalovanému zvýšená vyživovacia povinnosť na čiastku 150,- Euro mesačne k rukám matky - (svedkyne H. J.) vždy do 15-teho dňa každého mesiaca. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.augusta 2012 a vykonateľnosť dňa 16.júla 2012 v časti výživného.

Z potvrdenia o návšteve školy bolo preukázané, že maloletý syn D. R. navštevuje i v školskom roku 2013/2014 osemročné gymnázium na ulici S. Y. T. U..

Zo správy od Exekútorského úradu - JUDr. M. U., so sídlom Bratislava, X. Č.. X bolo preukázané, že vo vzťahu k obžalovanému sa začalo vykonávať exekučné konanie dňa 29.novembra 2012. Ku dňu 16.september 2013 nebol zistený žiadny hnutelný alebo nehnuteľný majetok povinného (obžalovaného), ktorý by bolo možné exekúovať.

Zo správ od Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave, Obvodného úradu so sídlom v Bratislave, ako i Daňového úradu so sídlom v Bratislave - vo vzťahu k obžalovanému bolo preukázané, že obžalovaný v rozhodnom období nemal evidovaného žiadneho zamestnávateľa, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, dávky v hmotnej núdzi nepoberal, nebol držiteľom živnostenského oprávnenia. Nebol evidovaný ako platiteľ dane z príjmu fyzických osôb.

Zo správy od Ústavu na výkon väzby, Bratislava bolo preukázané, že obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody od 29.októbra 2012 a to v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou. Pri svojom nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu ku všetkým trom maloletým deťom. Aktuálne bol zaradený do práce a boli mu realizované zrážky zo mzdy.

Svedkyňa H. J. je nepretržite zamestnaná u spoločnosti AHOLD Retail Slovakia, k.s., so sídlom Bratislava ako zamestnanec s pravidelným príjmom. V žalovanom období mala

evidovaných viacero zamestnávateľov, u ktorých vykonávala dohodu o vykonaní práce. Na úrade práce evidovaná počas žalovaného obdobia nebola, dávky v hmotnej núdzi nepoberala. Od 1.decembra 2012 na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave poberá náhradné výživné vo výške 106,58 Euro (rozhodnutie je zo dňa 9.mája 2013).

Z odpisu registra trestov ako i z pripojených spisov bolo preukázané, že obžalovaný v minulosti bol postavený pred súd a právoplatne odsúdený nielen za trestné činy podvodu, ale i trestný čin zanedbania povinnej výživy (Okresný súd Bratislava V, sp. zn. 2 T/80/2009 - zo dňa 18.mája 2009, Okresný súd Bratislava I, sp. zn. 5 T/31/2013, zo dňa 20.mája 2013).

Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 5 T/31/2013 bol vydaný dňa 20.mája 2013 - obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť vo vzťahu ku maloletej dcére S. N. za časové obdobie od 16.júna 2009 do vydania trestného rozkazu - t. j. do 20.mája 2013. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.novembra 2013.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák. Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrováť iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Z dokazovania ako vyššie súd už rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovaného preukázané subjektívne úmyselné zavinenie - neplnenie si vyživovacej povinnosti. Týmto svojím postojom ignoroval svoje základné povinnosti. Predmetný skutok bol páchaný v časovom období od 1.januára 2012 do 29.októbra 2012 - kedy nastúpil výkon

-X- X W.

trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k synovi D. R. nahlásil. Nič však

na tejto skutočnosti nemení skutočnosť, že práve neplnením vyživovacej povinnosti vo vzťahu k synovi sa dostal do tejto nepriaznivej situácie obžalovaný vlastným pričinením. Neplnil si základné povinnosti, ktoré mu vyplývali zo Zákona o rodine. Navyiac v tejto súvislosti súd poukazuje na jeho vyhlásenie, ktoré predložil v civilnom konaní - v čase rozhodovania ohľadom vyživovacej povinnosti. Sám obžalovaný súhlasil so zvýšením výživného vo vzťahu k synovi D. R. na čiastku 150,-- Euro - č. I. 37. I napriek tejto okolnosti - však vykonával len brigádnicke nevidované práce. Nebol riadne zamestnaný. Obžalovaný mal ukončené riadne stredoškolské vzdelanie a to stredné odborné učilište dopravné v Bratislave. Obžalovaný vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia iného súdu musel mať vedomosť o tom, že neplatením výživného ohrozuje výživu svojho syna. Pokiaľ išlo o syna tejto je vynikajúcim študentom strednej školy - je vo veku 15 rokov - kedy jeho potreby - nároky sú značne vyššie vzhľadom i na školské povinnosti. Okolnosť, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť nemôže postihnúť syna, ktoré navštevuje strednú školu, jeho mimoškolské aktivity, aby tento, ktorý navyiac dosahuje vynikajúce výsledky bol preto ukrátený. Tým, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť za časové obdobie od 1.januára 2012 do 29.októbra 2012 - jeho dlh na výživnom bol v celkovej výške 1 500,-- Euro (desať mesiacov x 150,-- Euro).

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím ľahostajným postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoje dieťa ho dostal do nepriaznivej situácie. Do vyhlásenia rozsudku si nesplnil dlh, ktorý mu vznikol. Už v čase výsluchu v prípravnom konaní - dňa 29. júla 2013 vypovedal, že je ochotný uhradiť predmetný dlh na výživnom voči synovi. Nič však neurobil na odvrátenie tohto stavu. Preto súd na hlavnom pojednávaní dňa 10. decembra 2013 neakceptoval návrh obhajcu na odročenie hlavného pojednávania za účelom uhradenia zaostaleho výživného. Obžalovaný v čase od 29. júla 2013 mal dostatočne dlhý čas na splnenie si svojich povinností. Súd preto v danom prípade neakceptoval ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. I keď sa ku skutku kladenému za vinu priznal v prípravnom konaní - z jeho strany súd toto priznanie vyhodnotil len ako formálne - pod

tlakom dôkazov, ktoré vo veci boli vykonané - neuhradená žiadna čiastka zaostaleho výživného. Žiadne poľahčujúce okolnosti vo vzťahu

k obžalovanému zistené v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák. zistené neboli. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti súd v danom prípade poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, (sp. zn. 5 T/31/2013, zo dňa 20. mája 2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14. novembra 2013). V danom - tomto prípade preto prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu ku vyššie citovanému rozhodnutiu - v súlade s ustanovením § 42 ods. 1, 2 Tr.zák. Obžalovaný tak svojím protiprávnym naplnil viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.). Ako už bolo konštatované z odpisu registra trestov obžalovaný do času vyhlasovania vyššie citovaného rozhodnutia bol celkove postavený pred súd a právoplatne uznaný vinným desaťkrát (z toho päťkrát sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený). Jeho posledné právoplatné odsúdenia sú z roku 2009 jedenkrát, roku 2010 jedenkrát, roku 2011 dvakrát, roku 2012 jedenkrát) - súd tak konštatuje, že v minulosti bol obžalovaný odsúdený a pričítal mu túto okolnosť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák.

Vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5 T/31/2013 bol vo vzťahu k obžalovanému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k ustanoveniu 207 ods. 3 Tr.zák. Základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine je jeden rok - päť rokov. Vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. (ak prevažuje pomer pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu - trestná takto upravená sadzba je dva roky a štyri mesiace - päť rokov).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vzhľadom na predmetné citované ustanovenie Trestného zákona, ale i vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doteraz vedený život, samotný postoj k spáchanému skutku, ako i samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny, zabezpečí nápravu u obžalovaného len uložením trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dva roky a štyri mesiace.

Práve s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. - ktoré pripúšťa výnimku možnosti zaradenia do iného ústavu, ako by mal byť zaradený súd v danom prípade aplikoval - pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a nie výkon trestu so stredným stup-

ňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/Tr.zák.).

Kritéria zákona pre zaradovanie páchatel'ov do nápravno-výchovných skupín nemožno totiž uplatňovať len mechanicky. Zásadu individualizácie trestu treba rešpektovať aj pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Sama povaha trestného činu, prípadne recidíva páchatel'a ešte nevyjadrujú vždy presne stupeň a povahu narušenia páchatel'a.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - predovšetkým k ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Mieru narušenia páchatel'a treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho morálneho narušenia. Súd má v danom prípade za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Nie je u neho hĺbka a intenzita narušenia taká, že by musel byť zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.